

[Christmas Møller.]

heder, og med Hensyn til dette Punkt har vi faaet pure Afvisning —, for det høje Ting klart og tydeligt kunde gøre Rede for, hvorledes Konverteringen vilde forme sig, hvorledes blót Overenskomsten mellem Staten og Nationalbanken og mellem Nationalbanken og Bankerne vilde se ud i det Øjeblik, dette Lovforslag blev gennemført; saa vilde det ærede Medlem Hr. Olufson være fuldkommen renonce, det ærede Medlem vilde overhovedet ikke vide Besked, og han vilde befinde sig i en Situation, som ikke er ny for ham.

Hvis man dernæst skulde gøre et Par Bemærkninger til Indledning angaaende hele det Forhold, det her drejer sig om, den Hjælp til Landbruget, der her er Tale om, maa man jo ogsaa sige, at Regeringen, sin Tradition tro, i Virkeligheden har givet os overmaade ringe Besked om, hvad hele dens Stilling er. Hvis vi skal se paa den politiske Stilling fra Regeringens Side, hvis vi spørger, hvad Regeringen eventuelt vilde gaa med til, ja, saa har vi fra de allersidste Dage et Par Udtalelser, som viser, at der i Socialdemokratiet hersker den vildeste Forvirring med Hensyn til, hvad Regeringen, hvad Socialdemokratiet overhovedet vil. Jeg beder den højtærede Formand om Tildelse til her og senere at komme med nogle ganske enkelte Citater.

Den højtærede Socialminister har skrevet en Kronik i den socialdemokratiske Presse, om hvilken Kroniks Indhold man kan sige, at hvis man ikke vidste af Underskriften, at det var Socialministeren, der havde skrevet den, vilde man tro, den var skrevet af en almindelig Medarbejder ved den socialdemokratiske Presse, saadan er dens Ordvalg, saa tyndt er dens Indhold. Nu er det altsaa Socialministeren, der har skrevet denne Kronik, og den faar som Følge deraf en vis Værdi. Og hvad siger da den højtærede Socialminister? Han siger i den anden Del af Kronikken:

„Og kan dette ikke opnaas“ — nemlig en bedre Stilling for Landbruget, Beskæftigelse af Arbejdere inden for Landbruget, saaledes at de ikke sendes ind til Brostenene som arbejdsløse — „og kan dette ikke opnaas uden højere Priser paa Landbrugsprodukter, ja, saa maa en saadan Politik og ingen anden føres, uanset hvor mange der i første Omgang staar uforstaaende deroverfor.“

Jeg har Lov til uden at røbe noget fra Udvælgsforhandlingerne at sige, at der ikke under disse har været vist blot Antydning

af en Anskuelse gaaende i den Retning, som Socialministeren her giver Udtryk for.

Et fremtrædende Medlem inden for Socialdemokratiet, det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen, skriver i en Artikel i den sønderjyske „Social-Demokrat“ for den 26. Juli under Udtrykket „Ryg Brødfordyrerne ud“:

„Lad os give Brødfordyrerne en Sinkadus, saa de kan mærke det. Og lad os give den gamle Skramlekiste, der hedder Landstinget, et Spark, saa baade Sidefjæle og Endestykker ryger ud.“

Jeg tror nu nok, at den højtærede Formand vil være enig i, at det er godt, at det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen ikke siger dette fra Talerstolen her. Vi vil naturligvis skille os pænt af med de gamle Folk deroppe i Landstinget, skriver det ærede Medlem, og senere skriver han:

Tiden er inde til at rydde op i Brødfordyrernes og Mørkemændenes Flok.

Altsaa, Socialministeren siger den ene Dag: Hvis Fordyrelsen af Landbrugets Varer er nødvendig, saa maa den naturligvis gennemføres, uanset hvor mange der i første Omgang kan forstaa det. Den anden Dag siger det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen: Lad os ryge Brødfordyrerne ud og lad os ryge Landstinget ud! Det siger man her, hvor Stillingen dog virkelig indledningsvis burde være den, at den højtærede Statsminister gav Besked om, hvad der er Regeringens Politik. Og den højtærede Statsminister kan ikke lade sig nøje med at sige, at det Forslag, han her har forelagt, og som han paa Forhaand vidste han kunde faa vedtaget i dette Ting, er Regeringens Standpunkt til Krisen, for den højtærede Statsminister ved jo, at hele den politiske Situation er lagt op til, at der skal forhandles videre. Jeg forstod paa det ærede Medlem Hr. Olufson, at han haabede mere af somme end af andre, og jeg skal ikke modsige det ærede Medlem, hvis han nærer den Anskuelse, at hvis Forhandlingerne videre frem her i Rigsdagen skal føres paa Grundlag af det Lovforslag, Regeringen har forelagt, og dette ikke paa meget afgørende og væsentlige Punkter ændres, vil det ikke være muligt for Regeringen at opnaa et Samarbejde med mit Parti.

Forholdet er nemlig i Virkeligheden dette, at det, der strides om her i Tinget og ude i Landet, det, der deler i den Betænkning, som det er rimeligt og naturligt i første Række at henvise til, er to store Principper, paa den ene Side Regeringens, det socialdemokratiske Princip, paa den anden Side det Princip, som Oppositionen, saavel Det kon-